

מ"ת 72226/09/16 - מדינת ישראל נגד עבדאללה אל צאנע (עציר) - בעצמו, אמין אל סאנע (עציר) - לא בעניינו

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 72226-09-16 מדינת ישראל נ' אל צאנע(עציר) ואח' 06 נובמבר 2016

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

המבקשת מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד נמרוד שחל והמתמחה רפי שמואל

נגד

המשיבים

1. עבדאללה אל צאנע (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד נתי טרבלסי

2. אמין אל סאנע (עציר) - לא בעניינו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בעניינו של משיב 1

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו תיווך בעסקת סמית והפרת הוראה חוקית בשמונה מועדים שונים. על-פי החלק הכללי של כתב האישום, בתאריך 7.9.2016 במסגרת עמ"ת 16124-09-16 הורה כב' השופט נתן זלוצ'ובר כי על משיב 1 לשהות בתנאים של "מעצר בית" מלא בביתו בכפר טראבין בפקיח צמוד של שני ערבים (להלן: **ההוראה החוקית**).

2. **על-פי העובדות באישום הראשון**, בתאריך 24.9.2016 החל מהשעה 14:04 תיווך משיב 1 לעסקה בסחר בסם מסוכן בכך שדיבר עם אדם הנקרא שמואל, שפרטיו אינם ידועים למבקשת, וקבע איתו על מחיר לכמות מסוימת של סמים בתמורה לסכום כסף בסך 214,000 ₪. לאחר שסגר את פרטי העסקה עם אותו שמואל, דיבר משיב 1 עם משיב 2 ואמר לו שייקח את הסמים למקום המפגש אותו קבע עם אותו שמואל.

בסמוך לשעה 22:00 הגיע המשיב לאזור כביש 40, בירידה מכביש 6 כאשר ברכבו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 4,000 גרם מחולק לארבע יחידות (להלן: **הסם**), אך מאחר שהבחין כי במקום נידות משטרה לא הספיק לתת את הסמים לשמואל בטרם נעצר.

על-פי העובדות באישום השני, בתאריך 7.9.2016 בסמוך לשעה 21:46, הפר משיב 1 את ההוראה החוקית אשר ניתנה לו מאת בית המשפט בכך שנמצא באזור מרכז "ביג" ולא במקום "מעצר הבית" בשבט טראבין. וכדלקמן:

בתאריך 8.9.2016 בסמוך לשעה 10:32 ו-18:23 נמצא באזור נתיבות, בתאריך 10.9.2016 סמוך לשעה 16:07 ו-13:05 נמצא באזור חוות קורנמל וקיבוץ דביר.

בתאריך 13.9.2016 שנמצא באזור רמת חובב וקבע עם אחר שיגיע אליו בתוך מספר דקות. בתאריך 14.9.2016 סמוך לשעה 21:24 נמצא ביישוב להבים.

בתאריך 20.9.2016 סמוך לשעה 19:48 נמצא בעיר באר שבע, בתאריך 21.9.2016 סמוך לשעה 20:45 נמצא באזור בית הקברות, ובתאריך 22.9.2016 בסמוך לשעה 13:51 באזור צומת גורל ואמר לערבים להגיד למשטרה שהוא בבית החולים.

3. בדיון שהתקיים ביום 10.10.16 הסכים בא-כוח המשיב 2 לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ושירות המבחן התבקש להגיש תסקיר מעצר בעניינו.

4. בא-כוח המשיב 1 טען באריכות לכרסום בראיות. אשר לאישום הראשון, טען כי התשתית הראייתית מבוססת על שתי ראיות. האחת - ט"א של המשיב שנמצאה על השקית בה היה ארוז חלק מהסמים. ואולם משום שראיה זו הועברה לידי ההגנה רק יום קודם לדיון ולא התקבלה מגרסת המשיב, הרי יש בכך כדי כרסום, ובכל מקרה הוסיף להגנת המשיב כי אחיו של המשיב הוא בלעים של קיוסק ויכול והמשיב נגע בשקית קודם שזו עטפה את הסמים.

השנייה - זיהוי קולו של המשיב כדובר בשיחות שהואזנו בסתר על דרך ההשערה, כשבפועל לא בוצע זיהוי על דרך ההשוואה בין קולו של המשיב לקול אותו מייחסים לו בהאזנות הסתר (בשם עבדאללה ו/או חאמד).

5. באת-כוח המאשימה פירטה ראיות ביחס לאישום הראשון, והציגה את העובדה לפיה אין חולק כי מספרי הטלפון שהיו תחת האזנת הסתר היו בבעלותו ו/או בשימוש של המשיב במועדים הרלוונטיים. **אשר לזיהוי המשיב כדובר בשיחות הסתר** הפנתה לדו"ח זיהוי קולות מיום 29.9.16 המלמד על השוואה וזיהוי קולו של חאמד כקולו של עבדאללה בשיות שבוצעו באמצעות מכשירי הטלפון שבשימוש של המשיב. עוד הפנתה לשיחה 1417 מיום 29.9.16 (שעה 18:54) אז מזהה המשיב את עצמו כ"עבדאללה אל סאנע".

ביחס לאישום השני הפנתה לאיכוני הטלפונים הניידים שהיו בשימוש המשיב, המלמדים על כך שזה שהה מחוץ לכתובת המעצר ובמרחק ניכר. עוד הפנתה לתוכני שיחות רבות מהן עולה באופן חד-משמעי כי זה נמצא בערים ומקומות שונים במקום ב"מעצר בית".

6. לאחר שבחנתי טענות הצדדים מצאתי קיומן של ראיות לכאורה מבוססות הרבה מעבר לנדרש לשלב הזה.

כעולה מהחומר המצוי בתיק, המשיב שוחרר בתנאים הכוללים "מעצר בית" על-ידי בית המשפט המחוזי ביום 7.9.16 ובהמשך בוצעה האזנת סתר לטלפונים הניידים שבבעלותו וכאלה שעשה בהם שימוש. טענת המדינה לפיה הדובר בשם חאמד ו/או עבדאללה בשמות אלה הוא המשיב מבוססת על דו"ח השוואת קולות מיום 29.9.16 של פייסל - המשרת ביחידת האזנת סתר מחוז דרום מספר שנים, ואשר האזין לשמות אותם ציין בדו"ח ובהשוואת הקולות בין מי שהזדהה/זוהה בשם חאמד לזה בשם עבדאללה. מצא כי מדובר באותו קול, קרי באותו אדם, ודי בזיהוי קולו של חאמד כקולו של עבדאללה על-ידי אותו מפיק ובדרך שבה נעשה לצורך התנאי של בחינת קיומן של ראיות לכאורה.

אכן, התשתית הראייתית הלכאורית לעבירות המיוחסות למשיב מבוססת במידה רב העל הקלטות של שיחות טלפון במהלכן עקבה המשטרה אחר המשיב במסגרת "כוונות פגיעה בשוטרי", ועל רקע תיק אחר בו שוחרר ל"מעצר בית" וטענות טענות בא-כוח המשיב, לרבות שאלות ותהיות אותן העלה נגד האופן שבו בוצע הליך הזיהוי - מקומן בהליך העיקרי, עת תעמודנה למבחן.

אשר לטענה כי קולו של המשיב כחאמד או עבדאללה לא זוהה בפועל, אף זו דינה להתברר במהלך המשפט עצמו, אם כי אוסיף שבמקרה זה איני רואה מדוע היה צריך לבצע השוואה בין עבדאללה ו/או חאמד לבין קולו של המשיב, בהינתן שבשיחה 1417 מיום 29.9.16 (יום ביצוע העבירות) המשיב המזוהה תחילה כחאמד משוחח עם אחד המכונה "גבר" בנוגע ליציאתו מהבית ואותו חאמד אומר ל"גבר" כי עוד לא יצא מהבית, ומוסיף דבר חששו מיציאה מהבית שכן "רק היה לי ____ מפחיד המשטרה בשבט שלנו ואני במעצר בית". אז מציע לו "גבר" דרך מילוט: "תשלח לך משהו שיביא לך נייר מהמרפאה", וחאמד עונה לו "אם יש לך אני שולח לך את אלוהים תבדוק לי באלוהים . בסדר". "גבר" אמנם אומר לחאמד שהוא צריך תעודת זהות שלו, וחאמד עומד על כך שמספיק רק מספר זהות:

"מספר הת"ז תגיד לו כאילו שאת עבדאללה אלסאנע תגיד לו

הגבר: הוא מכיר אותו הרופא אני אנסה

חאמד: יאללה".

מהשיחה עולה באופן חד-משמעי כי חאמד צריך ורוצה לצאת מ"מעצר הבית", אולם חושש כי המשטרה בסביבה והוא ב"מעצר בית". "גבר" מציע לו פתרון - להביא אישור רפואי על ביקור במרפאה או שצריך לבקר במרפאה ומבקש ת"ז, ולבסוף אותו חאמד מציע ל"גבר" שיציג עצמו לפני הרופא כעבדאללה על מנת שאותו מסמך רפואי ירשם על שמו. למעשה, המשיב מזדהה כאמצעות שמו המלא, ולצורך הצטיידות במסמך רפואי אותו התכוון להציג כנימוק ליציאתו מ"מעצר הבית". המשיב מקדים תרופה למכה. השיחה מתנהלת בשעה 18:55. היא המשך של שיחות מקדימות של המשיב עם שמואל, הוא הקונה, ביחס למחירים ומשקלים.

שיחה 1276 מתנהלת ביום 24.9.16 (יום ביצוע העבירות באישום הראשון) בין עבדאללה לבין שמואל שהוא הקונה. לשיחה קדמו שיחות מאותו יום, ובהקשר למחירים וכמויות.

בשיחה 1276 אותו קונה בשם שמואל פונה לבן שיחו ואומר: "אה שיגעתם אותי שתיכם, באימא שלי, עבדאללה, הוא לא רוצה הבן אדם הוא אומר לי ארבע עשרה. כן כן. לא לא". שמואל קורא בשמו של בן שיחו עבדאללה. בהמשך שיחות נוספות בין השניים, וכולן בהקשר לביצועה של עסקת סמים שהולכת וקורמת עור וגידים במהלך אותו

יום.

בהמשך אותו יום בשעות ערב מקיים המשיב שיחות נוספות עם שמואל ועם משיב 2. אין צורך לפרט בתוכן של השיחות. אלא ברורות ומלמדות חד-משמעית על כך שהעסקה כמעט שיוצאת לפועל, חרף קשיים שהתגלו בין משיב 2 לשמואל, אולם זו לא יצאה לפועל משום שמשיב 2 זיהה מחסום משטרי ואז נעצר כשהסמים ברכב.

לאמור יש להוסיף כי השיחות בהן מזדהה המשיב בשמו עבדאללה אל צאנע בוצעו מהמכשירים הניידים שברשות המשיב. הנה-כי כן - השיחות בוצעו באמצעות המכשירים הניידים שברשות המשיב, אשר מזדהה בשמו כעבדאללה למקרה שייתפס מחוץ ל"מעצר הבית" בו הוא נתון. המשיב מזוהה על-ידי הקונה כעבדאללה.

אשר לאישום השני - שלא כטענת בא-כוח המשיב התשתית הראייתית הלכאורית לכך שהמשיב הפר תנאי שחרורו מבוססת לא רק על איכונים של המכשירים הניידים שברשותו, ובהם עשה שימוש במועדים הרלוונטיים, אלא על תוכן השיות המוקלטות מהן עולה חד-משמעית כי זה הפר פעם אחר פעם את תנאי שחרורו. כך, ביום 24.9.16 עולה כי זה פועל בתחום ושולח את מאן דהו להצטייד עבורו במסמך רפואי, וכפי טענותיו במהלך הדיון ובפני החוקר.

במסגרת ההפרה ביום 24.9.16 הוא מבצע עבירת סמים. תוכני השיחות מלמדים על עסקת סמים בכמות משמעותית בסכומי כסף גבוהים - עליה ניצח המשיב. תמלולי השיחות המוקלטות מלמדים על חלקו המרכזי בעסקה שאמנם לא יצאה לפועל, אולם לא יכול להיות חולק כי הסמים שנתפסו ברכב בו נהג משיב 2 היו מיועדים למכירה.

7. עילת המעצר הינה סטטוטורית, והיא מתעצמת בהינתן חלקו המשמעותי של המשיב בהובלת העסקה עד כדי ממש לפני שהשתבש מהלכה נוכח זיהוי משיב 2 את המחסום.

האמור בשילוב הראיות המלמדות על הפרות חזרות ונשנות של המשיב את תנאי שחרורו במסגרת ביצוע עבירות סמים מוביל למסקנה אחת - אין מקום לבחינת חלופת מעצר.

סיכומם של דברים, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

**ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ז,
06/11/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**